

TÁRSULATI ÜGYEK

1958. évi téli ülészakon elhangzott előadások

január 8. Előadóülés

Elnök: Horusitzky Ferenc

Vidacs Aladár: Selmezbánya és Gyöngyösoroszi ércesedésének hasonlósága.

Vita: Jantsky B., Földvári A., Horusitzky F., Vidacs A.

Résztevők száma: 59

február 5. Vitaülés (a MTA Földtani Főbizottságával közös rendezésben)

Elnök: Szádeczky-Kardoss Elemér

Horusitzky Ferenc: A „magyar közbülső tömeg” nagyszerkezeti felbontása

Vita: Szádeczky-Kardoss E., Szalay T., Balogh K., Mauritz B., Fülöp J., Jantsky B., Scheffer V., Pávai-Vajna F., Balkay B., Szádeczky-Kardoss E., Horusitzky F., Szádeczky-Kardoss E.

Résztevők száma: 133

február 13. Előadóülés (A TTIT Földrajz-Földtan Szakosztályával közös rendezésben)

Pantó Gábor és Meisel János kínai útiélményeiről tartott beszámolót vetített képek bemutatásával

Résztevők száma: 240

február 19. Választmányi ülés

Elnök: Horusitzky Ferenc

Napirend: 1. A Szabó József Emlékérem Bizottság jelentése. 2. A Tisztújító Közgyűlés előkészítése

Résztevők száma: 24

március 12. Előadóülés

Elnök: Horusitzky Ferenc

Vértés László: A barlangimedve a magyar felsőpaleolitikumban

A 15. századtól kezdve vannak adataink a magyarországi barlangokban talált sárkánycsontokról. A 19. sz. elejének nagy természetkutatói állapítják meg, hogy ezek a barlangimedve csontjai. A késői jégkornak ez a jellemző állata a R/W interglaciális végétől a würmi, eljegesedés kontinentális időszakáig élt területünkön. Kortársa volt tehát a középső és felsőpaleolitikum ősemberének.

Őslénytani és régészeti leleteink szerint ez időben a barlangimedve az őskori ember legfőbb vadászszákmánya volt. Az ősemberi tanyahelyek fosszilis csontanyagának legnagyobb része fiatal, 5 éven aluli barlangimedvéktől származik: ezekre vadásztak tehát elsősorban. Kutatóink megvizsgáltak számos, csonthegektől torzított koponyát és megállapították, hogy az ősember nehéz bunkóval és kőhegyű szűrőfegyverrel vadászott. A felsőpaleolitikum későbbi szakaszában már a hajtógerejlyt és a nyilat is használta.

A barlangimedve az ősember kezdetleges vallási tiszteletének tárgya is volt. Az Istállóskői barlangban és a Kőlyukban kultikusan elhelyezett koponyák is igazolják ezt. A barlangimedve koponyakultusz a totemizmus legkorábbi megnyilvánulása.

A barlangimedvét vadászó és tisztelő ősembercsoportok nem alkotnak egységes régészeti kultúrát, vagy gazdasági kört. A barlangimedve szerepe a különböző kultúrák életében egyenes arányban áll a wüلمي erdőfaunájában mutatkozó gyakoriságával.

Az előadás anyaga a Quartár 10. kötetében német nyelven jelenik meg.

Lengyel Endre — Mándy Tamás: Tolcsva környéki bentonit és kaolin előfordulások földtani és röntgenvizsgálati eredményei

Vita: Pantó G., Varju Gy., Gedeon T., Horusitzky F., Varju Gy., Lengyel E.

Résztevők száma: 32

A Magyar Földtani Társulat közgyűlése

1958 március 21

Napirend:

1. Vadasz Elemér: Elnöki megnyitó. Megemlékezés a Magyar Földtani Társulat fennállásának 110 éves évfordulójáról (I. 165. o.)
2. A „Szabó József emlékérem” átadása
3. Fülöp József: Beszámoló az 1954—58 közötti működésről
4. A tisztikar felmentése
5. Új tisztikar választása
6. Elnöki záróság

2. Szabó József emlékérem átadása:

A Magyarhoni Földtani Társulat legelső és legnagyobb magyar geológusunk Szabó József, a budapesti Tudományegyetem első ásvány-földtani tanárának emlékeztére „Szabó József emlékérmét” létesített, a magyar föld tágabb értelemben vett legkiválóbb tudományos földtani tanulmányainak, háromévenként történő jutalmazására. A „Szabó József emlékérem” első ízben 1900-ban került kiadásra. Azóta, a kitüntetettek névsora hűen visszatükrözi tudományszakunk fejlődését, haladó irányzatát, s a mindenkori „Emlékerem odaítélő bizottság” tárgyilagos ítéletét.

Mai közgyűlésünk során, huszadszor nyílik alkalom a „Szabó József emlékérem” kiadására. Jelentem a Közgyűlésnek, hogy a Választmány az ügyrend által előírt bíráló-bizottságok véleménye alapján, a „Szabó József emlékérem”-mel történő kitüntetésre, egyhangúlag Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér, akadémikus, egyetemi tanár hozta javaslatba.

Kérem ehhez a javaslatához a t. Közgyűlés hozzájárulását.

Elnök, a Közgyűlés egyhangú hozzájárulása alapján a „Szabó József emlékérmét” a következő szavakkal adja át:

Tisztelt Tagtársunk, kedves Barátom!

Az imént elhangzott határozat értelmében örömmel nyújtom át részre a „Szabó József emlékérmét”, mint a földtan magasabb műveléséért kiérdemelt legnagyobb magyar tudományos kitüntetést. Minden másnál több és nagyobb megtiszteltetés legyen ez számodra is, mert a magyar szaktársak együttesének elismerését jelenti s egyben tudományszakunk művelése iránti kitartó és rendíthetetlen hűségedet is jelképezi. Részre különösen nagy jelentőségű lehet ez az emlékérem, mert Szabó József száz év előtt létesült tanszékén működhetsz, megítélésünk szerint nagynevű tudóselődöd kongeniális utódjaként.

Kedves Barátom! 1949-ben, Kossuth-díjjal első ízben történt kitüntetésed alkalmával, azzal üdvözöltelek, hogy a magyar földtan fejlesztéséért küzdők staféta botját vetted át. Azóta ezt a stafétát nálad biztos kézben tudjuk s most abban a tudatban adom át szeretettel ezt az emlékérmét, hogy az új idők, új kívánalmai szerint, a szocializmus adta nagy lehetőségek jó kihasználásával, tudományszakunkat Szabó József idejében fénykört jelentő magaslatán tartsad és fejlesszed tovább.

Sz á d e c z k y - K a r d o s s Elemér köszönő szavai :

Elnök Úr, tisztelt Földtani Társulat!

Mélyen meghatva veszem át Társulatunk, szaktársaim megtisztelő elismerésének jelét, a legnagyobb magyar geológiai kitüntetést, a Szabó emlékérmét. E percet számomra még feledhetetlenebbé teszi, hogy ezt az emlékérmét a magyar földtan nagyszerű művelője és irányítója, V a d á s z Elemér, a Szabó emlékérem legutóbbi kitüntetettje, szeretett ytai barátom, nyújtja át.

V a d á s z Elemér átnyújtja Sz á d e c z k y - K a r d o s s Elemérnek a Szabó emlékérmét.

Szerény munkámnak a Szabó emlékéremmel való kiemelése számomra nemcsak kitüntetés, hanem különleges szimbólum, ércebe öntött utalás arra a férfiúra, aki előttem — mint bizonyára sok más szaktársam előtt is — a történelemmé lett példakép. Szabó Józsefnek, a magyar földtan megalapítójának teste rég elporlott, de műve és szelleme itt él közöttünk, hirdetve a magyar földtan jelentőségét népünk életében. Az általa

képített intézetben, egykori előadásainak helyén, a róla elnevezett, immár 100. évét jubiláló tanteremben állunk. Az általa nagyra fejlesztett, jelentős, részben általa személyesen összehordott ásvány-kőzettani gyűjtemény ma is a legátfogóbb az országban. Az általa nevelt magyar geológus gárda tagjai voltak néhányunk édesatyja, sokunk első mesterei. Olyan általa felismert problémák, mint a vulkáni hegységeink kőzet- és ércképződése közti összefüggés, azóta is a magyar földtani kutatás legtermékenyebb munkaterületei. A szikso, a budai magnéziumsulfátos víz keletkezésére vonatkozó felfogásban pedig a migrációs geokémiai szemléletünk csiráit érzem.

Szabó József messzenézó szeme elsőként ismerte fel, részleteiben is, hogy milyen földtani kutatásra van hazánknak szüksége: egyrészt a magyar kollektív földtani kutatások kifejllesztésére és ehhez hazai kutatók képzésére, nevelésére, intézetre, laboratóriumra, gyűjteményre, tankönyvre; másrészt a hazai kutatási feladatok helyes kijelölésére és korszerű megoldására. Mindezt oly mértékben valósította meg, hogy azóta minden magyar geológus és rajta keresztül minden magyar ember tudja vagy nem tudja, akarva vagy nem akarva, adósa neki.

A róla elnevezett emlékérem memento, nagy figyelmeztető jele a magyar geológus változatlanul döntő, de folyton új alakban jelentkező és egyre sokasodó tennivalójának.

E tennivalók nagyszerűségébe vetett hittel veszem át az emlékéremet és köszönöm meg az ebben a kitüntetésben rejlő nagy biztatást kedves szaktársaimnak, népünk és tudományunk szolgálatában küzdőtársaimnak.

A Szabó József-emlékérem tulajdonosai:

1. Böckh János	1900†	10. Nopcsa Ferenc.....	1927†
2. Uhlig Viktor	1903†	11. Zimányi Károly	1930†
3. Kalecsinszky Sándor..	1906†	12. Lörenthey Imre	1933†
4. Pethő Gyula	1909†	13. Vendl Aladár	1936
5. Pálffy Mór	1912†	14. Rakusz Gyula	1939†
6. id. Lóczy Lajos	1915†	15. Rozlozsnik Pál	1942†
7. Balleneger R.	1918†	16. Majzon László	1946
8. Tóborffy Zoltán	1921†	17. id. Noszky Jenő	1948†
9. Krenner József	1924†	18. Vendel Miklós	1950
	19. Vadász Elemér		1954
	20. Szádeczky-Kardoss Elemér		1958

3. Fülöp József főtthári beszámolója:

A Földtani Társulat távozó tisztikarát 1954. május 3-án választotta meg a Közgyűlés. Csak az ellenforradalmi események akadályozták meg, hogy az 1956. november 3-ra meghirdetett közgyűlésen a Társulat alapszabályainak megfelelően új tisztikarnak adjuk át megbízatásunkat. A rendkívüli idők elmúltával a Társulat is a maga alkotmánya szerint folytatja életét. Mi pedig — a távozó tisztikar — a ránkbizott feladatokról számot adva, kérjük a Közgyűlés felmentését.

Vezetésünk alatt a Társulatban 1954 őszén és télén 14 előadás hangzott el, 2 vitaest és 2 vándorgyűlés volt. 1955-ben egész évben 18 előadás, 13 klubest és vitaest, 2 ankét és egy háromnapos vándorgyűlés volt Pécsen, amelyen több mint háromszázan vettek részt. 1956 május közepéig, tehát a fél geológus év alatt 24 előadás, 5 klubest és vitaest és egy háromnapos vándorgyűlés volt Miskolcon, ugyancsak több mint háromszáz résztvevővel. 1956. év őszén akartuk megtartani a vezetőségválasztó közgyűlést, amelynek már meghívóit is kiküldtük, amikor az ellenforradalom vihára aránylag hosszú időre megakasztotta az élet normális ütemét. Csak a következő év télén, 1957. február 13-án tartottuk meg az első előadást. Ebben az évben még 25 előadás, 3 klubnap és egy kétnapos vándorgyűlés volt Budapesten 120 résztvevővel. Azt látjuk tehát, hogy az októberi események bekövetkeztéig az előadások és vitaestek száma rohamosan emelkedik. Az október utáni nagy kiesés az ellenforradalom hatása volt tudományos közéletünkre. Az elmúlt évek során Társulatunk tagjainak száma is jelentősen emelkedett. 1954-ben 233 fizető taggal vettük át a Társulatot. Jelenleg 440 egyéni tagja van a Társulatnak. Ezek közül az első negyedévben 227-en teljesítették tagdíjfizetési kötelezettségüket, ami igen jó arányszám. További 97 tag az első negyedévben még hiányosan

fizette be tagdíját, vagyis eddig összesen 324 tag jelezte fizetéssel, hogy továbbra is a Társulat tagja kíván lenni. Ezenkívül még 9 külföldi tagunk és 71 ifjúsági tagunk van, akik tagsági díjat nem fizetnek. Az októberi események óta 31 tagunk, aki tudomásunk szerint is idehaza van, nem jelentkezett. Ezek április hónap folyamán felszólítottak kapnak, hogy nyilvánítsák ki, hogy továbbra is tagok óhajtanak-e maradni, vagy töröljük őket a Társulat tagjainak sorából. 51 tagság esik üzemekre, vállalatokra, jogi személyekre stb., ha az elmondottakat összegezzük, akkor azt látjuk, hogy leszámítva a 46 személyt, aki az elmúlt évben nem jelentkezett, a Társulatnak ma összesen 365 aktív tagja van.

Tiszteleti tagjaink a következők: Mauritz Béla, Schréter Zoltán, Papp Károly, Pávay-Vajna Ferenc, Vendl Aladár és Papp Simon. A Földtani Közlöny társulati terjesztése a korábbi Hírlapterjesztő Vállalat által történt terjesztéssel szemben sokkal megfelelőbbnek bizonyult.

A Földtani Társulat vezetésében azt tapasztaltuk, hogy a Társulat előadóiülései előadásának rovására ment, hogy az Akadémiai rendezvények a magasabb nivójú előadások nagy részét lefoglalták, vezető tudósaink maguk is elsősorban csak ezeken, illetve az Akadémiai Főbizottság ülésein adtak elő és a magyar szakközönség legszélesebb rétegeit magábfoglaló Társulati üléseken viszonylag kevés tudományos útmutatást adtak. A társulati ülések vonzóerejét, színvonalát enélkül tartani nem tudjuk, a Magyar Földtani Társulat 100 éves hagyományai színvonalsökkenést pedig nem engedhetnek meg.

Az Állami Földtani Intézet, minisztériumok, iparvállalatok földtani vezetői felé pedig azt kell felvetniük, hogy geológusainknak a Földtani Társulat ülésein való szereplése semmiképpen sem az illető geológusok magánügye, hanem a hivatal, vagy a vállalat tudományos eredményeinek a legszélesebb szakkörök előtti bemutatása, amelyet a hivatalok vezetőinek szervezniük és támogatniuk kell. Így remélhetjük csak, hogy a Társulat előadásainak régi színvonalát újból el tudjuk érni.

A Társulat korábbi szakosztályokra tagolt életével szemben a mi vezetőségünk az egységes társulati életet választotta, amely tapasztalatunk szerint teljes mértékben bevált és azt hisszük, hogy bátran javasolhatjuk ezt az utat az új vezetőség részére is.

A Műszaki és Természettudományi szakemberek legszélesebb körű szervezete, amelynek jelenleg a Földtani Társulat is tagja, a MFTESZ, Társulatunk számára az adminisztráció lebonyolítását, állandó évi pénzügyi támogatást, társulati helyiséget és klubnapok rendezésére szolgáló termet biztosít.

Fontos részei társulati életünknek a vándorgyűlések. Ezeket egy-egy bányászati, ipari vagy oktatási központban olyan előadások hangoztattak el, amelyek annak a vidéknek fontos gyakorlati vonatkozású földtani problémáival foglalkoztak. Tapasztaltuk azt is, hogy ezek a kirándulásokkal egybekötött vitanapok a Társulatnak azt a közönyösebb rétegét is megmozgatják, amely máskülönben rendszeresen a szakelőadásokon nem vesz részt.

Foglalkoztunk az ifjúság nevelésének problémájával és a geológus továbbképzéssel is. Részben ezért választottuk első vándorgyűlésünk székhelyéül a Nehézvegyipari Egyetem városát, Veszprémet.

Tervet készítettünk és részt vettünk különböző továbbképző tanfolyamokon. Több ízben foglalkozott a Társulat vezetősége és választmányja az egyetemi ifjúság szakoktatásának és a középiskolás fiatalságunk tananyagának megreformálásával, a tankönyvirodalommal, az órák számának emelésével stb. és ezekről előterjesztéseket tett az illetékes köröknek.

Társulatunk klubestet rendezett külföldi professzorok és tanítványaik tiszteletére, részt vett a hazai földtani érdekességű helyek bejárásában és kalauzolta vendégeit. Ugyanekkor többeket vendégül látott, szállásukról és anyagiak rendelkezésére bocsátásáról gondoskodott.

Ha a Magyar Földtani Társulat 1954—57. évi tevékenységét összegezni akarjuk, akkor megállapíthatjuk, hogy sem a tudományos előadások nivójában, sem látogatottságukban változás, vagy visszaesés nem tapasztalható.

Szakelőadásokat rendszeresen, minden hónapban tartottunk, s ezek között több, egész estét betöltő vitaelőadás is volt.

Az utóbbiak olyan nagy jelentőségűek, amelyek az egész ország valamennyi geológusát érdekelték.

A szakelőadások során figyelemmel voltunk arra, hogy a rokon egyesületeket (geofizika, bányászat stb.) érdeklő témákról is beszéljünk s az előadások általánosan kiterjednek az ásványtan-közetan-földtan és őslénytan területére.

Vigyáztunk arra, hogy az előadások ne ismétljenek más egyesületekben, vagy az akadémiai főbizottságok előtt elhangzott témákat, hanem eredetiek legyenek, önálló kutatások alapján új dolgokat mondjanak, hogy a tagság érdekes, minden tekintetben kielégítő előadásokhoz jusson.

Arról is gondoskodtunk, hogy emlékülés keretében a legutolsó közgyűlés óta elhunyt tagtársainkról (E m s z t Kálmán, K a d i é Ottokár, G a á l István, L i f f a Aurél és H e r r m a n n Margit) méltóképpen megemlékezzünk.

Végül, mint fontos kérdést azzal zárjuk be felmentést kérő beszámolóinkat, hogy bár szakmai egyesület vagyunk, de Társulatunk születésétől kezdve a haladás oldalán állott.

Az 1848-as forradalom évét büszkén valljuk Társulatunk alakulási évének.

1919 nagyarányú fellendülését csak a fehérterror árnyékolta be egy időre és most a magyar nép, a Munkás Paraszt Kormány oldalán állunk. Ebben vezetőségünk minden tagja egyetértett és annak szellemében dolgozott.

L e n g y e l Sándor, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Termtud. Karának dékánhelyettese, a MTESZ képviselőjének hozzászólása:

Tisztelt Közgyűlés!

A száztíz éves fennállását ünneplő Magyar Földtani Társulat közgyűlésén résztvevő kartársakat szeretettel üdvözlöm a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének Elnöksége nevében.

A Vezetőség beszámolója is utalt arra, hogy az Önök nagymúltú Társulata is tagja a Szövetségnek, amelybe összesen 25 műszaki és természettudományi egyesület tömörült. A tisztelt Közgyűlés figyelmét egy pillanatra erre a tényre terelve, két, bár nem elvi, hanem gyakorlati, de a Társulat számára fontos kérdést kívánok megemlíteni.

A Szövetség és tagegyesületei, tehát a Magyar Földtani Társulat is, nem önmagukat fenntartó társadalmi szervezetek. Tetemes összegű, több mint évi tizenegy millió forintnyi állami támogatás teszi lehetővé nagy jelentőségű működésüket. Ezen állami támogatásnak kb. egyharmada vállalatok és intézmények által az egyes egyesületeknek juttatott ún. jogi tagdíj. A Szövetség elnökségének egyik fontos feladata, arról gondoskodni, hogy az állami támogatást tagegyesületei ne elsősorban a jogi tagdíjak megszerzési lehetőségének arányában, hanem főként tényleges szükségleteik arányában élvezzék. Örömmel közölhetem a Közgyűléssel, hogy a Szövetség elnöksége tegnapi ülésén hozott határozatával gondoskodott arról, hogy az Önök társulata teljes egészében megkapja az állami támogatásnak a Társulat vezetősége által igényelt összegét.

Ugyancsak örömmel jelentem be, hogy a Szövetség és tagegyesületei működésük székhelyét immár a kormány pompás ajándékát képező Technika Házába helyezték át. Ez a palota, mint a magyar műszaki és természettudományi értelmiség tudományos egyesületeinek székháza, már a birtokba vétele óta eltelt igen rövid idő alatt is az egyesületek külföldi vendégeinek általános csodálatát váltotta ki. Legyen a Technika Háza az Önök Társulatának is szeretett otthona!

Összinté szívvel kívánok a Magyar Földtani Társulatnak a magyar nép boldogulása érdekében kifejtett áldásos tevékenységében sok sikert és eredményt.

4. A Közgyűlés a régi vezetőségnek a felmentést megadja

5. Az új tisztikar-választás eredménye:

Vezetőség:

Elnök: Dr. ak. H o r u s i t z k y Ferenc

Társelnökök: Dr. kand. K e r t a i György, Dr. M e i s e l János, Dr. ak.

S z t r ó k a y Kálmán

Elnöki bizottság tagjai: Dr. kand. B a l o g h Kálmán, Dr. kand. B o g s c h

László, Dr. ak. P a n t ó Gábor

Ügyvezető elnök: Dr. kand. L e n g y e l Endre

Titkárok: Dr. B o d a Jenő, Dr. D a n k Viktor, Dr. K r i v á n Pál, M o r v a i

Gusztáv

Vidéki választmányi tagok: B i r ó Ernő (Nagykanizsa), Dr. ak. Földvári Aladár (Debrecen), Dr. ak. K o c h Sándor (Szeged), Dr. kand. K o v á c s Lajos (Sopron), Dr. kand. M e z ő s i József (Szeged), Dr. kand. M i h á l t z István (Szeged), Dr. N e m e c z Ernő (Veszprém), Dr. S ó l y o m Ferenc (Tatabánya), Dr. V e n d e l Miklós akadémikus (Sopron), V i r á g h Károly (Pécs)

Budapesti választmányi tagok: Dr. kand. Barnabás Kálmán, Dr. Bartkó Lajos, Benkő Ferenc, Bese Vilmos, Dr. kand. Csajághy Gábor, Dr. ak. Cs. Mezőnerics Ilona, Dr. Csiky Gábor, Fülöp József kand., Dr. kand. Jantsky Béla, Dr. Jaskó Sándor, Dr. Kiss János, Dr. ak. Kretzoi Miklós, Dr. Körössy László, Dr. kand. Majzon László, Dr. Noszky Jenő, Dr. ak. Papp Simon tiszt. tag, Dr. kand. Scherf Emil, Dr. kand. Schmidt E. Róbert, Dr. kand. Szalai Tibor, Dr. Szádeczky-Kardoss Elemér akadémikus, Dr. kand. Szentes Ferenc, Dr. kand. Székyné Fux Vilma, Dr. akad. Szörényi Erzsébet, Dr. kand. Tasnádi K. András, Dr. ak. Tokody László, Dr. kand. Tomor János, Dr. kand. Vigh Gyula, Venkovits István, Dr. ak. Vitális Sándor, Dr. kand. Szébenyi Lajos, Dr. kand. Papp Ferenc

Horusitzky Ferenc elnöki zárszava:

Igen tisztelt Közgyűlés!

Nem kívánom most a meglepettet adni a Közgyűlés döntésével kapcsolatban, mert Tisztújító Közgyűlésünk hosszú előkészítő ideje alatt volt időm felkészülni arra a megtisztelő „veszedelem”-re, mely ez alkalommal reám várhat.

Midőn hálásan megköszönöm azt a bizalmat, mely ebből a döntésből tükröződik s mely nagy elődök tiszteletré méltó sora után, engem méltatlanul, a magyar geológia második évszázadát járó tudományos társadalmi csúcsszervezetének az élére állított, ezt a megtisztelő feladatot csak azért merem jó reménnyel vállalni, mert Közgyűlésünk nemcsak kiváló társelnököket és tisztikart állított mellém, hanem azon belül elnöki bizottságot is. Társelnökeink együttműködésével, az elnöki bizottságunk segítségével, választmányunk tevékeny mellém állásával és Társulatunk összességének aktív munkájával, azt hiszem, minden biztosítéka meg lesz ennek, hogy szép távlatok felé vezethessük Társulatunk néha ingadozó, de soha el nem merülő hajóját. Párizs gályát ábrázoló címerének jelmondata áll előttem: „Fluctuat nec mergitur”: „ha ingadozik is, de el nem merül”. 110 éves Társulatunk mögött olyan tudományos és társadalmi erők állanak, hogy hajónk nem szenvedhet hajótörést! Nem utolsó biztosíték lehet ehhez legutolsó előkészítő választmányi ülésünk döntése, mely lelépő illusztris elnökünk, Vadász Elemér kétszeres Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár, az Eötvös Loránd Tudomány Egyetem tiszteleti doktorának irányító támogatását a jövőben is tartósan biztosítani kívánja.

Választmányunk ezért a Közgyűlésnek Vadász Elemért örökös díszelnökké való megválasztását javasolja.

Kedves kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy első elnöki funkcióként, a tiszteleti tagsági választáshoz hasonló módon közvetlenül teszem fel a kérdést a Közgyűlésnek, hogy választmányunk javaslatát elfogadja-e?

Határozatként mondom ki tehát Vadász Elemér örökös díszelnökké való megválasztását, amire vonatkozó oklevelet majd más alkalommal fogjuk díszelnökünknek átadni. Addig is engedje meg Vadász Elemér professzor, hogy ebben a minőségben is üdvözljem, s kérem, hogy választásunkat elfogadva, hosszú tapasztalatait, tudását és közismert, örökké fiatalos tudományos lelkesedését tőlünk a jövőben se vonja meg.

Igen tisztelt Közgyűlés!

Minden tisztújító közgyűlés egy-egy kisebb-nagyobb fordulópontra jelent Társulatunk — s ami vele egy — a magyar geológia előrevetető útján. Mindenesetre új színeket jelent a Társulatunk palettáján, amelyhez tartozó új korunk felvázolását közönségünk az új elnöktől várja. Bizalmukat tisztársaim nevében is újra megköszönve és segítségüket kérve, kérem, hogy egyelőre elégedjenek meg jószándékaimmal és azzal az ígérettel, hogy szerény erőim teljességével kívánom a rám váró feladat teljesítésében meglegedésüket kiérdemelni. Programunkkal majd valamelyik jövő alkalommal fogunk Társulatunk elé állni.

Közgyűlésünket, további indítványok és hozzászólások hiányában, ezzel az ígérettel zárom be.